

Parallels in Sefer Bereshit

Parshat Vayera: The Princess of Egypt

I. Hagar vs. Bat Pharaoh

1. רש"י בראשית פרשת לך לך פרק טז

ספחה מלכית – בת פרעה הייתה, כשראה נסים שנעשה לשרה אמר מוטב שתהא צחי ספחה צבית זה ולא גזירה צבית אחר: (בראשית רבה מה:א)

2. [פרקי דרבי אליעזר פרק כו]

רבי טרפון אומר באותה הלילה שנלקחה שרה אמנו, אותה הלילה ליל פסח היה, והביא הקדוש ברוך הוא על פרעה ועל ביתו נגעים גדולים, להודיעו שכן הוא עתיד להכות את מצרים בנגעים גדולים, שנאמר [שם יז] וינגע ה' את פרעה נגעים גדלים. רבי יהושע בן קרחה אומר, מאהבתו אותה פרעה כתב לה בשטר כתבה כל ממונו, בין כסף בין זהב בין עבדים בין קרקעות, וכתב לה את ארץ גשן לאחזה, לפיכך ישבו ישראל בארץ גשן שהיא של שרה אמנו. **וכתב לה את הגר בתו מפלגשו לשפחה.**

3. בראשית כא:יד-כא

יד וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל-הגר שם על-שכמה, ואת-הילד--וישלחה; ותילך ותתע, במדבר באר שבע. **14** And Abraham arose up early in the morning, and took bread and a bottle of water, and gave it unto Hagar, putting it on her shoulder, and the child, and sent her away; and she departed, and strayed in the wilderness of Beer-sheba.

טו ויכלו המים, מן-החמת; ותישלך את-הילד, תחת אחד השיחים. **15** And the water in the bottle was spent, and she cast the child under one of the shrubs.

טז ותילך ותשב לה מנגד, הרחק כמטחוי קשת, כי אמרה, אל-אראה במות הילד; ותשב מנגד, ותשא את-קלה ותבך. **16** And she went, and sat her down over against him a good way off, as it were a bow-shot; for she said: 'Let me not look upon the death of the child.' And she sat over against him, and lifted up her voice, and wept.

יז וישמע אלהים, את-קול הנער, ויקרא מלאך אלהים אל-הגר מן-השמים, ויאמר לה מה-לך הגר; אל-תיראי, כי-שמע אלהים אל-קול הנער באשר הוא-שם. **17** And God heard the voice of the lad; and the angel of God called to Hagar out of heaven, and said unto her: 'What aileth thee, Hagar? fear not; for God hath heard the voice of the lad where he is.

יח קומי שאי את-הנער, והחזיקי את-גידך בו: כי-לגוי גדול, אשימנו. **18** Arise, lift up the lad, and hold him fast by thy hand; for I will make him a great nation.'

יט ויפקח אלהים את-עיניה, ותרא באר מים; ותילך ותמלא את-החמת, מים, ותישק, את-הנער. **19** And God opened her eyes, and she saw a well of water; and she went, and filled the bottle with water, and gave the lad drink.

כ ויהי אלהים את-הנער, ויגדל; וישב, במדבר, ויהי, רבה קשת. **20** And God was with the lad, and he grew; and he dwelt in the wilderness, and became an archer.

כא וישב, במדבר פארן; ותקח-לו אמו אשה, מארץ מצרים. {פ} **21** And he dwelt in the wilderness of Paran; and his mother took him a wife out of the land of Egypt. {P}

וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֲמָת וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים. (כא: טו)	וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינֹו וַתִּקַּח לוֹ תִּבְתָּ לְמָא וַתַּחמְרָה בְּחֶמֶר וּבְזָפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל שְׂפַת הַיָּאֵר. (ב: ג)
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנְּעָר. (כא: יז)	וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעֶר בִּכָּה וַתַּחמַּל עָלָיו. (ב: ו)
וַתִּמְלֵא אֶת הַחֲמָת מַיִם וַתִּשְׂקֵךְ אֶת הַנְּעָר. (כא: יט)	וַתֹּאמֶר לָהּ בֵּת פְּרָעָה הִילִיכִי אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֶּן אֶת שְׂכָרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּנְיָקְהוּ. (ב: ט)
וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנְּעָר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר. (כא: כ)	וַיַּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבֵת פְּרָעָה וַיְהִי לָהּ לְבֵן. (ב: י)

וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֲמָת וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים.	הַיָּאֵר וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַתִּבְתָּ בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֶמְתָּהּ וַתִּקְחָהּ.
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנְּעָר	וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעֶר בִּכָּה וַתַּחמַּל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיִּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה
וַתִּלְקַח וַתִּשָּׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֵק כְּמִטְחָוִי קִשְׁתָּ כִּי אָמְרָה אֵל אֲרָאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתִּשָּׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת קִלְעָה וַתִּבְדֵּךְ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת עֵינֶיהָ וַתִּרְאֵהוּ בָּאֵר מַיִם וַתִּלְקַח וַתִּמְלֵא אֶת הַחֲמָת מַיִם וַתִּשְׂקֵךְ אֶת הַנְּעָר וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פְּאָרָן וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֲרָץ מִצְרַיִם.	וַתִּרְדַּךְ בֵּת פְּרָעָה לְרַחֵץ עַל הַיָּאֵר וְנִעְרְתִּיהָ הַלְכַת עַל יַד הַיָּאֵר וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַתִּבְתָּ בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֶמְתָּהּ וַתִּקְחָהּ. (ו) וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעֶר בִּכָּה וַתַּחמַּל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיִּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה.
וַתִּלְקַח וַתִּתַּע בְּמִדְבַּר בָּאֵר שִׁבְעַת רַס"ו: חֲזֵרָה לְגִלּוּלֵי בֵּית אֲבִיהָ	וַתִּרְדַּךְ בֵּת פְּרָעָה לְרַחֵץ עַל הַיָּאֵר שָׂמוֹת רַבָּה: לְרַחוּץ מִגִּלּוּלֵי בֵּית אֲבִיהָ
וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנְּעָר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר וַיְהִי רֶבֶה קִשְׁתָּ. רַס"ו: הִיָּה יוֹשֵׁב בְּמִדְבַר וּמִלְכָּטָם אֵת הַעֹבְרִים	(יא) וַיְהִי בְּיָמֵים הָהֵם וַיַּגְדֵּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחִיו וַיִּרְאֵהוּ בְּסִבְלָתָם וַיִּרְאֵהוּ אִישׁ מִצְרַיִם מִכָּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֲחִיו. (יב) וַיִּפְּן כֹּה וְכֹה וַיִּרְאֵהוּ כִּי אִין אִישׁ וַיִּדֹּךְ אֶת הַמִּצְרַיִם וַיִּטְמְנֶהוּ בַחֹל.

4. שמות רבה א: כג

לרחוץ על היאור, לרחוץ מגלולי בית אביה... רבן אמרין **בת פרעה מצורעת היתה** לפיכך ירדה לרחוץ, כיון שנגעה בתיבה נתרפאת, לכך חמלה על משה ואהבה אותו אהבה יתירה.

5. תרגום יונתן שמות ב: ה

וַתִּרְדַּךְ בֵּת פְּרָעָה לְרַחֵץ עַל הַיָּאֵר וְנִעְרְתִּיהָ הַלְכַת עַל יַד הַיָּאֵר וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַתִּבְתָּ בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֶמְתָּהּ וַתִּקְחָהּ.

וגרי מימרא דיי צולקא דשחנא וטריב בשרא בארעא דמצרים ונחתת ברתיה דפרעה לאתקרא על נהרא ועולמתהא אזלן על גיף נהרא וחמת ית תיבותא בגו גומיאי ואושיטת ית גרמידא ונסיבתא ומן יד איתסיית מן שיחנא ומן טריבא :

ויססה מאמרו של יי צרבת של שחין ודלקת בשר בארץ של מצרים ותדד בתו של פרעה להתקרר על הנהר ונערוותיה הלכו על חוף הנהר ותראה את התיבה בתוך האגם ותושיט את זרועה ותיקחה ומיד נרפאה מן שחין ומן הצריבה :

6. בראשית רבה (וילנא) פרשת וירא פרשה נב

רבי אלעזר תני לה משום רבי אליעזר **שמענו בפרעה שלקה בצרעת** ואבימלך שלקה בעיצור מנין שהכל לקו בזה ובוזה, תלמוד לומר על דבר שרי אשת אברם גזירה שוה.

What's in a Name?

(א) וי"י פקד את שרה כאשר אמר ויעש י"י לשרה כאשר דבר. (ב) ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים. (ג) ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק. (ד) וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים. (ה) ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו. (ו) ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי. (ז) ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו. (ח) ויגדל היילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק. (ט) ותרא שרה את **בן הגר** **המצרית** אשר ילדה לאברהם מצחק. (י) ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק. (יא) וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו. (יב) ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על **הנער** ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע. (יג) וגם את **בן האמה** לגוי אשרימונו כי זרעה הוא. (יד) וישכם אברהם בבקר וינח לחם וחס וחסות מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת **היילד** וישלחה ותלד ותתע במדבר באר שבע. (טו) ויכלו המים מן החמת ויתשלך את **היילד** תחת אחד השיחים. (טז) ותלד ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל ארצה במות **היילד** ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך. (יז) וישמע אלהים את קול **הנער** ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול **הנער** כאשר הוא שם. (יח) קומי שאי את **הנער** והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשרימונו. (יט) ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלד ותמלא את החמת מים ותשק את **הנער**. (כ) ויהי אלהים את **הנער** ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת. (כא) וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים.

7. בראשית טז:יא

ויאמר לה מלאך י"י הנדף הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע י"י אל עניך.

וילד איש מבית לוי וינח את בת לוי. (ב) ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים. (ג) ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את **היילד** ותשם בסוף על שפת היאר. (ד) ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו. (ה) ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתייה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה. (ו) ותפתח ותראהו את **היילד** והנה **נער** בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה. (ז) ותאמר אחתו אל בת פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את **היילד**. (ח) ותאמר לה בת פרעה לכי ותלד העלמה ותקרא את אם **היילד**. (ט) ותאמר לה בת פרעה היליכי את **היילד** הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה **היילד** ותניקהו. (י) ויגדל **היילד** ותבאהו לבת פרעה **ויהי לה לבן ותקרא שמו משה** ותאמר כי מן המים משיתהו.

8. שמות רבה (וילנא) פרשת שמות פרשה א

תקרא שמו משה, מכאן אתה למד שכן של גומלי חסדים, אף על פי שהרבה שמות היו לו למשה לא נקבע לו שם בכל התורה אלא כמו שקראתו בתיה בת פרעה ואף הקב"ה לא קראהו בשם אחר.

9. ויקרא רבה (וילנא) פרשת ויקרא פרשה א

דברי הימים א' ד' "ויאלה בני בתיה בת פרעה", ר' יהושע דסכנין בשם רבי לוי אמר לה הקב"ה לבתיה בת פרעה משה לא היה בנד וקראתו בנד אף את לא את בתי ואני קורא אותך בתי, שנא' אלה בני בתיה – בת יח.

II. Hagar vs. Avraham

16 And she went, and sat her down over against him a good way off, as it were a bow-shot; for she said: 'Let me not look upon the death of the child.' And she sat over against him, and lifted up her voice, and wept.

טז ותלד ותשב לה מנגד, הרחק כמטחוי קשת, כי אמרה, אל-ארצה-במות היילד; ותשב מנגד, ותשא את-קלה ותבך.

10. בראשית רבה (וילנא) פרשת וירא פרשה נג

א"ר ברכיה כמטחת דברים כלפי מעלה, **אמרה אתמול אמרת לי הרבה ארבה את זרעך וגו', עכשיו הוא מת בצמא.**

11. רבי אליהו מזרחי בראשית פרשת וירא פרק כא

"[ותלך ותתע] חזרה לגילולי בית אביה". בבראשית רבה, וכרבי ברכיה דאמר: "מאי כמטחוי קשת" (פסוק טז), כמטחת דברים כלפי מעלה: אתמול אמרת לי 'הרבה ארבה את זרעך' (טז, י), ועכשיו הוא מת בצמא", דאם לא

כן יותתע ותלך במדבר באר שבע מיבעי ליה מאי "ותתע", אלא על כרחך לומר דלאו בתעות דדרך קא מיירי אלא בתעות דעבודה זרה.

12. בראשית רבה (וילנא) פרשת וירא פרשה נו:

ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה – ר' יוחנן אמר, אמר לפניו רבון העולמים בשעה שאמרת לי קח נא את בנדך את יחידך היה לי מה להשיב, **אתמול אמרת כי ביצחק [יקרא לך זרע] ועכשיו קח נא את בנדך וגו' – וחס ושלום לא עשיתי כן אלא כבשתי רחמי לעשות רצונך**, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו בשעה שיהיו בניו של יצחק באים לידי עבירות ומעשים רעים תהא נזכר להם אותה העקידה ותתמלא עליהם רחמים!

וישכם אברהם בפקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו (כב: ג)	וישכם אברהם בפקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר (כא: יד)
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים (ג)	ותלך ותתע במדבר באר שבע (יד)
ויקרא אליו מלאך יי מן השמים (יא)	ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים (יז)
ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה (יב)	מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם. (יח) קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו (יז-יח)
וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבב בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו. (יג)	ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער. (יט)
כי ברך אברהם והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו (יז)	כי לגוי גדול אשימנו (יח)
ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך. את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם. ואת פשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל. ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם. (כא-כג)	וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים. (כא)

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני. (ב) ויאמר קח נא את **בנדך** את יחידך אשר אהבת את **יצחק** ולך לך אל ארץ המדינה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך. (ג) וישכם אברהם בפקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת **יצחק בנו** ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים. (ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק. (ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחנה ונשובה אליכם. (ו) ויקח אברהם את עצי העלה וישם על **יצחק בנו** ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו. (ז) ויאמר **יצחק** אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני **בני** ויאמר הנה האש והעצים ואיה השם לעלה. (ח) ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעלה **בני** וילכו שניהם יחדו. (ט) ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את **יצחק בנו** וישם אתו על המזבח מפעל לעצים. (י) וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את **בנו**. (יא) ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני. (יב) ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את **בנדך** את יחידך ממני. (יג) וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבב בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת **בנו**. (יד) ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר יי יראה. (טו) ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים. (טז) ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את **בנדך** את יחידך. (יז) כי ברך אברהם והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו. (יח) והתברכו בזרעך כל גויי הארץ יקב אשר שמעת בקלי. (יט) וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע.

III. Avraham vs. Shaul

13. שמואל א פרק כה

- כ** וַיִּמְהַר שְׂאוּל, וַיִּפֹּל מֵלֵא-קוֹמָתוֹ אַרְצָה, וַיִּירָא מְאֹד, מִדְּבָרֵי שְׂמוּאֵל; גַּם-כֶּחֱ, לֹא-הָיָה בּוֹ--כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם, כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה.
- כא** וַתָּבֹא הָאִשָּׁה אֶל-שְׂאוּל, וַתֵּרָא כִּי-נִבְהַל מְאֹד; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, הֲנִיָּה שָׁמְעָה שְׁפָחָתְךָ בְּקוֹלְךָ, וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בְּכַפִּי, וְאֲשָׁמַע אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי.
- כב** וַעֲתָה, שְׁמַע-נָא גַם-אֶתְּהָ בְּקוֹל שְׁפָחָתְךָ, וְאֲשָׁמָה לְפָנֶיךָ פֶּת-לֶחֶם, וְאֹכֹל; וַיְהִי בָּךְ כֶּחֱ, כִּי תֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ.
- כג** וַיִּמָּאֵן, וַיֹּאמֶר לֹא אֹכֵל, וַיִּפְרְצוּ-בּוֹ עֲבָדָיו וְגַם-הָאִשָּׁה, וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם; וַיִּקָּם, מִהָאָרֶץ, וַיֵּשֶׁב, אֶל-הַמִּטָּה.
- כד** וְלֵאשָׁה עֵגֶל מְרֻבָּק בַּבַּיִת, וַתִּמְהַר וַתִּזְבְּחֶהוּ; וַתִּקַּח-קֶמַח וַתִּלְשׁ, וַתַּפְּהוּ מִצּוֹת.
- כה** וַתִּגֵּשׁ לְפָנֵי-שְׂאוּל וּלְפָנֵי עֲבָדָיו, וַיֹּאכְלוּ; וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ, בַּלַּיְלָה הַהוּא.
- 20** Then Saul fell straightway his full length upon the earth, and was sore afraid, because of the words of Samuel; and there was no strength in him; for he had eaten no bread all the day, nor all the night.
- 21** And the woman came unto Saul, and saw that he was sore affrighted, and said unto him: 'Behold, thy handmaid hath hearkened unto thy voice, and I have put my life in my hand, and have hearkened unto thy words which thou spokest unto me.
- 22** Now therefore, I pray thee, hearken thou also unto the voice of thy handmaid, and let me set a morsel of bread before thee; and eat, that thou mayest have strength, when thou goest on thy way.'
- 23** But he refused, and said: 'I will not eat.' But his servants, together with the woman, urged him; and he hearkened unto their voice. So he arose from the earth, and sat upon the bed.
- 24** And the woman had a fatted calf in the house; and she made haste, and killed it; and she took flour, and kneaded it, and did bake unleavened bread thereof;
- 25** and she brought it before Saul, and before his servants; and they did eat. Then they rose up, and went away that night.

Parallels Between Avraham and the Ba'alat Ov

בעלת אוב	אברהם
(כב) וַעֲתָה שְׁמַע נָא גַם אֶתְּהָ בְּקוֹל שְׁפָחָתְךָ...	(ג) וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבָדְךָ.
(כב) ... וְאֲשָׁמָה לְפָנֶיךָ פֶּת לֶחֶם וְאֹכֹל וַיְהִי בָּךְ כֶּחֱ כִּי תֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ.	(ד) יִקַּח נָא מֵעֵט מִים וְרֻחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ. (ה) וְאִקְחָה פֶת לֶחֶם וְסַעְדוּ לְבַבְכֶם אַחַר תַּעֲבְרוּ...
(כד) וְלֵאשָׁה עֵגֶל מְרֻבָּק בַּבַּיִת וַתִּמְהַר וַתִּזְבְּחֶהוּ וַתִּקַּח קֶמַח וַתִּלְשׁ וַתַּפְּהוּ מִצּוֹת.	(ו) וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱהֱלָה אֵל שְׂרָה וַיֹּאמֶר מִהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קֶמַח סִלְתָּ לְוִשִׁי וְעָשִׂי עֲגוֹת. (ז) וְאֵל הַבֶּקָר רֹץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן בָּקָר רֹד וְטוֹב וַיִּתֵּן אֵל הַנֶּעֱר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ.
(כה) וַתִּגֵּשׁ לְפָנֵי שְׂאוּל וּלְפָנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ.	(ח) וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֶלֶב וַיִּבֶן הַבֶּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ.
(כה) ... וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא	(ט) וַיִּקְמוּ מֵשֶׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל פְּנֵי סָדָם...

Contrasts Between Avraham and Shaul

(ו) וַיִּשְׁאַל שְׂאוּל בְּיָמָיו וְלֹא עָנָהוּ יָיִי גַם בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאוּרִים גַּם בְּנִבְיָאִים. (ז) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לַעֲבָדָיו בְּקִשׁוּ לִי אִשָּׁת בְּעֵלְת אֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ וְאִדְרָשָׁה בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הֲנִיָּה אִשָּׁת בְּעֵלְת אֹב בְּעֵינֵי דָוִד.	(א) וַיִּירָא אֵלָיו יָיִי בְּאֵלֵי מִמְרָא... (יז) וַיִּי אָמַר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה...
(ח) ... וַיִּלְךָ הוּא וּשְׁנֵי אַנְשֵׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל הָאִשָּׁה לִילָה...	(א) ...וְהוּא יֵשֶׁב פֶּתַח הָאֱהֶל כְּחֹם הַיּוֹם.
(יג) וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֵל תִּירָאִי כִּי מִה רְאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל שְׂאוּל אֱלֹהִים רְאִיתִי עֲלִים מִן הָאָרֶץ. (יד) וַיֹּאמֶר לָהּ מִה תִּאָּרוּ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלָה וְהוּא עֹטָה מְעִיל וַיִּדַע שְׂאוּל כִּי שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אֶפְסִים אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲו.	(ב) וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּירָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיִּירָא וַיִּרְץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֱהֶל וַיִּשְׁתַּחֲו אַרְצָה.
(יט) וַיִּתֵּן יָיִי גַם אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּד בְּיַד פְּלִשְׁתִּים, וַיִּמְחַר אֶתְּהָ וַיִּבְגְּדָ עִמָּי	(י) וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חִיָּה וְהִנֵּה בֶן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שְׁמַעַת פֶּתַח הָאֱהֶל וְהוּא אַחֲרָיו.
(כה) וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא.	(ט) וַיִּקְמוּ מֵשֶׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל פְּנֵי סָדָם וַאֲבְרָהָם הִלֵּךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם.

